

Echa z konwencji – Chrzanów [2013]

CHRZANÓW – 9 CZERWCA 2013

R.

Po raz trzeci z rzędu mieliśmy z łaski Ojca Niebieskiego możliwość spotkania się w Miejskim Domu Kultury w Chrzanowie. Słoneczna pogoda tego dnia stanowiła nie tylko odmianę po wielu deszczowych dniach, ale jeszcze bardziej potęgowała dobry nastrój wynikający ze społeczności z dawno nie oglądanymi braćmi i siostrami.

Widniejący z przodu fragment wersetu z Listu do Hebrajczyków 10:38 **„A sprawiedliwy z wiary żyć będzie”** witał wszystkich przybywających, stanowiąc jednocześnie werset przewodni duchowych rozważań, do którego nawiązywali bezpośrednio lub pośrednio wszyscy bracia mówcy.

Konwencję rozpoczęto o godzinie 9:00 pieśnią 446 „Uwielbiam miłość niepojętą” i modlitwą. Następnie brat Tomasz Tudryn odczytał werset i komentarz „Man-ny” przypadający na bieżący dzień (*„Na świecie ucisk mieć będziecie, ale ufajcie jam zwyciężył świat”* – Jan 16:33).

Po przywitaniu zebranych przez brata przewodniczącego i zaśpiewaniu jeszcze jednej pieśni pierwszym wykładem nawiązującym do hasła konwencji usłużył brat Stanisław Sławiński. Brat przypomniał inne jeszcze wersety Pisma Świętego mówiące o potrzebie usprawiedliwienia jako warunku koniecznego do uzyskania społeczności z Bogiem oraz o ważności wiary w życiu każdego dziecka Bożego. Nasza wiara, nasze przekonanie musi mieć pozytywny wpływ na nasze zachowanie w życiu codziennym. Jako wymowny tego przykład brat przypomniał szczegóły z życia Abrahama – męża wiary.

Myślą przewodnią drugiego wykładu, którym usłużył brat Edward Pietrzyk, była usilna prośba apostoła św. Pawła zapisana w 2 Kor. 5:20: **„Jednajcie się z Bogiem”**. Apostoł przekonuje, że misją apostołską „na miejscu Chrystusowym”, czyli działaniem jako Jego przedstawiciele, ambasadorzy, było nawoływanie, zapraszanie do pojednania się z Bogiem. Pośtannictwo pojednania jest dziełem całej klasy kapłańskiej. Dlatego powinniśmy zauważyć oraz docenić ten przywilej i godnie wypełniać rolę Pańskich ambasadorów (2 Kor. 5:18-19, „Manna” 13 sierpnia). Brat wspominał również, że z tematem pojednania wiążą się ściśle trzy zagadnienia: czas, przedmiot i treść pojednania. Pełne pojednanie mogło być proponowane dopiero wtedy, gdy Boska sprawiedli-

wość otrzymała zadośćuczynienie. Posługa „na miejscu” lub „w miejsce” Chrystusa dotyczy tylko Wiek Ewangelicznego. Przyszłe dzieło naprawienia i pojednania ogółu ludzkości z Bogiem będzie także udziałem Kościoła, lecz odbywać się będzie „wraz” z Chrystusem. Brat zwrócił również uwagę na naszą odpowiedzialność przed Bogiem, nie tylko jako ambasadorów, ale także na to, „żebyśmy nadaremno łaski Bożej nie przyjmowali” (2 Kor. 6:1).

Kolejnym wykładem, na temat *„Niewiasto, wielka jest wiara twoja”* (Mat. 15:21-28), usłużył brat Mirosław Suchanek. Cudowne uzdrowienie córki niewiasty kananejskiej jest jednym z kilku odnotowanych w Piśmie Świętym przypadków cudownego uzdrowienia osoby spoza społeczności żydowskiej. Pan Jezus wiedział, że Jego misja miała dotyczyć głównie „owiec, które zginęły z domu izraelskiego” (Mat. 15:24). Jednakże Pan miał świadomość i tego, że Jego dzieło miało kiedyś pójść dalej. Wyraził to między innymi w podsumowaniu podobieństwa o winnicy i winiarzach, zapowiadając, że nadejdzie czas, gdy Gospodarz najmie winnicę innym winiarzom, którzy będą mu oddawać należne pożytki we właściwym czasie (Mat. 21:41). Kolejne przytoczone przez brata przykłady: uzdrowienie syna dworzanina (Jan 4:46-50) oraz uzdrowienie sługi setnika (Łuk.

7:1-10) – cuda skuteczne dzięki silnej wierze. W podsumowaniu brat zwrócił uwagę na potęgę i potrzebę wytrwałej, ofnej modlitwy – największego przywileju dziecka Bożego.

Ostatnim wykładem na tej konwencji usłużył brat Lucjan Pulikowski. Jego temat: *„Powrót do łaski narodu wybranego”* oparty był na słowach naszego Pana opisujących wydarzenia kończące Wiek Ewangelii, a zapisane w 24 rozdziale Ewangelii Mateusza, szczególnie w wersety 3 i 32-34. Spośród wielu wskazanych przez naszego Pana znaków symbolika odmładzającego się drzewa figowego jest szczególnie wymowna, bo mająca swe wypełnienie na oczach naszego pokolenia. Brat zwrócił także uwagę na symbolikę wydarzeń z historii Józefa, mających swe odbicie w życiu i działalności naszego Pana. Godnym podkreślenia jest fakt, że rozpoznanie Józefa przez braci nastąpiło po przyprowadzeniu przed jego oblicze Benjamina, przedstawiającego klasę Wielkiego Grona.

Chwile braterskiej społeczności umilane były śpiewem, który prowadził brat Krzysztof Wąciór przy akompaniamencie zawsze chętnych do grania młodych braci.

Na zakończenie brat przewodniczący podziękował Panu Bogu za taki właśnie przywilej społeczności braterskiej,

wszystkim uczestnikom za przybycie, a także wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się do zorganizowania konwencji i atmosfery na niej panującej.

Po zaśpiewaniu pieśni, wspólnej modlitwie Pańskiej i zaśpiewaniu hymnu z Psalmu 133 konwencję zakończono o godzinie 16:30.

To krótkie z konieczności streszczenie nie odda w żaden sposób atmosfery konwencji. Niech będzie jednak częścią tego, co przeżywaliśmy i podziękowaniem dla

tych braci i siostr, którzy pamiętali o nas w swoich modlitwach oraz przysłali serdeczne życzenia i pozdrowienia. Niech będzie to dla wszystkich zachętą do dalszego podążania za Wodzem naszego zbawienia aż do dnia doskonałego.

Redakcja
R-
„Straż”